

سه دهه همراهی با نشریه کارکنان صنعت نفت

به هزارمین شماره رسید

در نشریه کارکنان صنعت نفت و برای کارگران و کارمندان شریف این صنعت، از دورترین نقاط خشکی تا عمیق ترین سرزمین‌های آبی این دیار باستانی کوشیده‌اند. بی ادعا و بی هیچ حرفی در عیدان عکس و خبر و گزارش و طراحی و سبک‌نگاری و... حضور داشته و ایستاده‌اند با غواص‌ها زیر آب رفته‌اند و با خلبانان روی آسمان، با خطراتان در بیابان‌ها بوده‌اند و با جفرم‌دان، مژه نیزغ آبشار را جسدی‌دهند. در عسولمه به شوق یاز نان یک موفقیت یافته‌اند و در خاک‌گیران برای توفیق‌ها دانش‌ها شده‌اند. در نفت شهر به یاد عزت ایران و عظمت میهن بوده و در پارس جنوبی با دهنن آمارهای بالای استخراج، مغرورانه لبخند زده‌اند. «مشعلی»‌ها همیشه همراه صنعت نفت بوده‌اند و نشان داده‌اند. آنها نشان داده‌اند که ایران و ایرانی می‌تواند، چنانچه توانست و گذشت در هشت سال جنگ، حتی یک روز صادرات نفت قطع شود، چنانچه توانست و از بیابانی خشک و پر بروت، سرزمین صنعت و اقتصاد در کرانه‌های خلیج فارس را اساحت. چنانچه گاز را به بیشتر شهرها و روستاهای کشور رساند و چنانچه در برتروشمی حرف‌های بسیاری برای گفتن

علی بهرامی: «به هزارمین شماره نشریه کارکنان صنعت نفت ایران رسیدیم». جمله‌ای که بسادگی بیان می‌شود؛ اما باورستی به همین سادگی هاست؟ ما از عیدان «مشعل» وزیر نور آن به شما می‌گوییم: «نه» به هیچ وجه «دوام یک رسانه و قوام یک نشریه، آن هم تا هزارمین شماره اصلا به این سادگی‌ها نیست. شاید این حرف را تا همین چند هفته پیش با قاطعیت نمی‌توانستیم بگوییم؛ اما الان واضح و شفاف خدمت همه شما مخاطبان عزیز و کارکنان شریف صنعت نفت می‌گوییم که هزاران «جهد» شده تا «مشعل» به هزارمین شماره برسد. «مشعلی» که می‌بیند، حاصل نزدیک به هفتاد سال آند و رقت‌ها، خون دل خوردن‌ها، اندک خرج کردن‌ها، شب بیداری‌ها، عبور از خطر گناه، گذر از خون‌ها و آتش‌ها و... است. «مشعلی» که بیست روزی شصت، اسلافی داشته که اگر آنها نبودند، اصلا «مشعلی» نبود که حالا بخوابد به هزارمین شماره برسد. از «تخت بن خدومین» تا «بیک تخت» چند دهه و چند گروه تاریخی و پر بیج و «خم گشته تا ابتدای دهه هفتاد، صنعت نفت ایران به «مشعل» برسد. «مشعل» حاصل عمر بسیاری از کارکنان صنعت نفت است. نتیجه همیشگی‌ها، همدلی‌ها و ایثارهاست. خیلی‌ها با جان و دل

